

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.101/2023/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe; eljáró képviselő: felperest képviselő kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 13. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 8.K.700.035/2022/12. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.700 (huszonnégyezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2014. szeptember 1-től a szolgálati hely állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesít szolgálatot, működési körzete működési körzeti körzeti megbízotti működési körzet. A felperes 2018. november 1. és 2021. augusztus 31. közötti időszakban beosztásához nem tartozóan rendszeresen a működési körzetén, illetőleg a csoport

működési körzetén kívül járőri feladatokat, járőrszolgálatot látott el. A felperes beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátása miatt előterjesztett szolgálati panaszának az állományilletékes parancsnok nem adott helyt, azt elbírásra felterjesztette az alperes vezetőjéhez, aki a 2021. december 14-én kiadmányozott 20000/8352-4/2021.ált. számú határozatával azt megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és védírat

[2] A felperes keresetében a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjára alapítottnan 2018. november 1-től 2021. augusztus 31-ig terjedő időszakra (34 hónap) az illetményalap 75%-ában meghatározott, összesen 985.592 forint megbízási díj és annak 2020. április 6-tól számított törvényes mértékű késedelmi kamata, valamint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[3] Az alperes jogszerűtlen eljárására hivatkozott, mivel a körzeti megbízotti beosztása mellett körzeti megbízotti illetékességi területén kívül rendszeresen végeztetett vele beosztásához nem tartozó járőri feladatokat, járőrszolgálati tevékenységet, azonban ennek ellentételezéseként megbízási díjat nem fizetett. Álláspontja szerint ezen többletfeladatok nem tartoznak a körzeti megbízotti munkakörébe és ellentételesek a Körzeti Megbízotti Szabályzatról szóló 26/2015. (XII.09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2. pontjával, mert annak alapján a működési körzetében kellene biztosítani a feladatai ellátását. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatíve felsorolja, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott szolgálati feladatra elvonni, és ebbe a felsorolásba a járőrözés nem tartozik bele; bár járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, ennek minimális feltétele, hogy működési körzetében történjen. A kifogásolt járőrszolgálatok idején más járőrpárt nem is osztottak be azonos illetékességi területre, következésképpen az ezen szolgálatkor felmerülő járőrfeladatok is őt terheltek. A járőrszolgálatok ellátását feltehetően az indokolta, hogy egyes járőri beosztások alperesnél ideiglenesen megüresedtek, betöltetlenek voltak, vagy tartósan akadályozott személy helyettesítése vált szükségessé, ami szintén megalapozza megbízási díj iránti igényét. A per során csatolta a peresített időszakra vonatkozó, keresetét megalapozó tevékenységek kimutatását.

[4] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte. Vitatta a kereset jogalapját és a megbízási díj mértékét egyaránt, érvelése szerint a felperes nem látott el beosztásához nem tartozó többletfeladatot, ezért megbízási díjra sem jogosult. Megismételte a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglaltakat és a KMB Szabályzat 2. és 24. pontja, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 70. § (1) bekezdése, valamint a felperes munkaköri leírása alapján azzal érvelt, hogy járőrözést nem csak járőr szolgálati formába tartozó rendőr hajt végre. A járőrözés egy gyűjtő megnevezés; a közrendvédelmi terület alapfeladata a járőrözési tevékenység. A körzeti megbízotti beosztás egy adott területre koncentrált (körzeti megbízotti terület), a személyes kapcsolattartásra és az állandóságra kiemelt hangsúlyt fektető közterületi jelenlét, amelynek fő célja az állampolgárok biztonságérzetének növelése; a gyakorlati feladatellátás azonban azonos eszközökkel (járőrözés) valósul meg. A KMB Szabályzat 3.d) pontja határozza meg a

körzeti megbízott működési körzetét, a 15. pontja a körzeti megbízotti csoportot, a 27. pontja pedig biztosítja az átjárhatóságot a körzeti megbízottak működési körzetei között. A KMB Szabályzat 21. d) pontja és az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 46. és 46/A. pontja alapján a tevékenységirányítási központ (a továbbiakban esetlegesen: TIK) ügyeletes irányítja a közterületi szolgálatokat. Arra az esetre, ha a bíróság a felperesi igényt jogszerűnek tartja, indokolatlannak látta a megbízási díj 50%-os minimum mértékétől való eltérést.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében 985.592 forint megbízási díj, valamint annak 2020. április 21. napjától a kifizetés napjáig járó, középátlagosan számított késedelmi kamata, továbbá 49.280 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 2. számú mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 35. § (6) bekezdésére és a KMB Szabályzat 2., 3.d), 15., 21., 22., 24. pontjaira alapította.

[6] A csatolt iratok és a peres felek egyező nyilatkozata alapján megállapította, hogy a felperes a keresettel érintett időszakban körzeti megbízotti működési körzetében és azon kívül is eredeti szolgálati beosztása mellett látott el járőrszolgálatot, mindösszesen 433 esetben, ebből körzeti megbízotti működési körzetén kívül 234, a körzeti megbízotti csoport működési körzetén belül 91 alkalommal. A KMB szabályzat idézett pontjaira tekintettel a bíróság egyetértett azzal a felperesi jogértelmezéssel, mely szerint a körzeti megbízottnak alapvetően a működési körzetében kell biztosítani az általános rendőrségi feladatok ellátását és járőrszolgálatra kizárólag a működési körzetében osztható be kivételes jelleggel.

[7] A Kúria következetes joggyakorlatára hivatkozással (Kúria Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kfv.VII.37.642/2020/5, Kf.VII.39.525/2021/3. Kfv.38.380/2019/5., Mfv.II.10.289/2014/3., Mfv.II.10.562/2015/4.) megállapította, hogy a körzeti megbízotti működési körzetén, valamint a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívüli szolgálatteljesítés, járőrfeladatok ellátása többletfeladatként, többletterhelésként értékelendő. Hangsúlyozta, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti feltételek konjunktívak, és az (5) bekezdés alapján a megbízási díj a beosztáshoz nem tartozó feladatok ellátását szolgálja. Az egyes beosztáshoz tartozó feladatokat a munkaköri leírás határozza meg, a végzett feladat jellege és a munkaköri leírás tartalmának egybevetésével kell eldönteni azt, hogy valamely tevékenység a szolgálati beosztáshoz tartozik-e.

[8] Elfogadta az alperes azon érvelését, hogy a munkáltató a felperest körzeti megbízotti működési körzetéből jogszerűen elvonhatta, ez azonban nem jelenti azt, hogy a felperes ennek ellentételezéseként ne tarthatna igényt megbízási díjra.

[9] Az alperes által csatolt járőrstatuszokról készített kimutatás alapján rögzítette, hogy a táblázatban felsorolt hónapok közül valamennyi érintett volt különböző mértékű

létszámhiánnyal, amikor a járőrök, járőrvezetők vagy járőrparancsnokok tényleges létszáma alacsonyabb volt a rendszeresítetttnél.

[10] A fentiek alapján a felperes megbízási díj iránti igényét a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontja alapján is megalapozottnak látta. Megállapította ugyanakkor, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdés b) pont szerinti eset nem áll fenn, mivel a per során nem merült fel arra utaló adat, tény, hogy a felperes másik, a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott állománytag helyettesítését látta volna el.

[11] A kereseti követelés összecszerűsége körében rögzítette, hogy a felperes szolgálati idejének nagyobb részében, hozzávetőlegesen háromnegyed részben a működési körzetén kívül is eljár, mely rendszeres többletfeladat ellátást jelent. Ennek alapján nem találta eltúlzottnak az ítéletben megállapított 75%-os mértéket, és az indoklás [54] bekezdésében rögzített 30 hónap (helyesen 34 hónap) figyelembevételével marasztalta az alperest. A késedelmi kamat kezdő időpontját a perbeli időszak figyelembevételével a felperes által megjelölt kezdő időponttól eltérően, 2020. április 21. napjában határozta meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[12] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázása során téves következtetésre jutott, amellyel megsértette a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontját, (5) bekezdését, valamint a KMB Szabályzat 15. pontját, 21. pont c) – d) alpontját és 27. pontját, mert a felperes nem látott el olyan többletfeladatot, amely megbízási díj megfizetésére teremtené jogalapot.

[13] Tévesnek tartotta azt a bírósági jogértelmezést, hogy a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett más szolgálati beosztáshoz tartozó járőrszolgálatot látott el. Hangsúlyozta, hogy a felperes nem volt járőrszolgálatba beosztva, számára nem határozott meg járőrútitányt, a felperes alapvetően körzeti megbízotti szolgálatot látott el még akkor is, amikor a KMB szabályzat 24. pontja értelmében járőri feladatokat is végzett; a KMB szabályzat 21. pont d) alpontja szerint került elvonásra a körzetéből. Hangsúlyozta, hogy a járőri és a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó feladatok több azonosságot mutatnak, ezért nem osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a felperes munkaköri leírásában szereplő közterületi jelenlét nem azonosítható a Szolgálati Szabályzat szerinti járőrözéssel. A Szolgálati Szabályzat 70. pontjában megfogalmazott járőrözési tevékenység általános közterületi rendőri ellenőrzésre vonatkozik. A közterületi jelenlét megvalósításának eszközeként a járőrözés nem tekinthető más, vagyis járőr beosztáshoz tartozó feladatnak, az bármely közterületen szolgálatot teljesítő rendőr szakmai feladatai közé tartozik, ezért tévesen értékelte azt az elsőfokú bíróság többletszolgálatra jogosító körülményként.

[14] Ugyancsak tévesen értelmezte az elsőfokú bíróság a felperes körzeti megbízotti működési körzetén kívüli feladatellátását többletfeladatként. A KMB Szabályzat 27. pontja alapján elvárás, hogy a körzeti megbízott távolléte esetén a rendőri jelenlétet biztosítani kell. A KMB Szabályzat 15. pontja alapján a körzeti megbízotti csoportok kialakításával biztosítható a folyamatos rendőri lefedettség, a működési körzetek közötti átjárhatóság. Ennek okán vitatta, hogy a körzeti megbízott feladatellátásának kizárólag a működési körzetén belül kell történnie. A felperes körzeti megbízotti működési körzete nem bővült ki a körzeti megbízotti csoport teljes területére, mindössze arról volt szó, hogy a felperes jogszerűen teljesített szolgálatot saját körzetét eseti jelleggel elhagyva. Erre minden esetben a KMB

Szabályzat 21. pont c) és d) alpontja, valamint a TIK utasítás 46. és 46/A. pontjai alapján került sor.

[15] Tévesnek találta azt az indokolást is, hogy a működési körzetből történő jogszerű elvonás esetén jár a megbízási díj, mivel nem lehet eltekinteni a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a)-c) pontja szerinti feltételektől és a KMB Szabályzat külön rendelkezik és felhatalmazást nyújt ilyen esetekre, ezért az ellátott feladat nem értékelhető többletfeladatként.

[16] Fenntartotta azon álláspontját, hogy a felperes járőrszolgálatot nem látott el, illetve, hogy a járőrözés egy gyűjtő megnevezés, melynek végrehajtása a körzeti megbízott alapvető feladata. Utalt arra is, hogy a járőrözési tevékenység nem tartozik a KMB szabályzat 25. pontja szerinti korlátozások közé. Nem vitatta egyes járőri státuszok betöltetlenségét, azonban állította, hogy létszámihiány nincs közvetlenül összefüggésben a körzeti megbízotti feladatellátással. A munkaköri leírás és a KMB Szabályzat 37. pontja alapján hivatkozott arra, hogy a körzeti megbízott a szolgálatteljesítési idejének legalább 70 %-ában közterületi tevékenység ellátására köteles.

[17] A felperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes ténybeli és jogi indokaira tekintettel, és másodfokú perköltségét kért. Jogi álláspontját a fellebbezéssel összefüggésben részletesen kifejtette.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[18] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – nem alapos.

[19] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson kívül bírálva el, ennek során az elsőfokú bíróság döntésének érdemével és annak az alábbiak szerint helyes indokaival egyetértett; a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[20] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és az alkalmazott jogszabályokat nem vitatta, csupán azok helytelen értelmezését és ebből eredő téves következtetését állította, ezért a Fővárosi Ítéltábla a megállapított tényállást vette alapul az elsőfokú ítélet felülbírálata során. Az alperes nem vonta kétségbe azt a tényt, hogy felperes a peresített időszakban körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokat ellátott, kizárólag a feladatok ellátásának a Hszt. 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontja szerinti többletfeladatkénti értékelését kifogásolta, amit arra alapított, hogy az ellátott járőrfeladatok a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó feladatok részét képezték.

[21] A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott körülménynek a megállapítását tette lehetővé, hogy a szolgálati helyen a perbeli időszakban rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan betöltetlen volt; ebből azonban nem következett e jogalapon a felperes megbízási díjra való jogosultsága. Annak megállapításához ugyanis, hogy a felperes ideiglenesen megüresedett, vagy betöltetlen szolgálati beosztást lát el, nem elég annak igazolása, hogy az alperesnél rendszeresített és a ténylegesen betöltött státuszok között különbség van. A felperes által ellátottként hivatkozott

ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások a perben nem kerültek konkretizálásra és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelésre, a státuszok huzamos betöltetlenségéből pedig nem következik okszerűen, további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül, a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása. Miután azonban a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, helyes jogalap megállapításához a tényállás megfelelő és tisztázott, a részbeli téves jogalapra alapítása a marasztalásnak nem eredményezett a másodfokú eljárásban orvosolhatatlan jogszabálysértést, annak mellőzésével a jogszabálysértés korrigálható volt.

[22] Az elsőfokú bíróság ugyanakkor helytállóan tekintette a megbízási díjra alapot adó többletfeladatnak, hogy a felperes körzeti megbízotti beosztása mellett, beosztásához nem tartozó feladatként látta el a járőri feladatokat, huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén kívül. A Kúria több hasonló ügyben hozott ítéletében (Kf.VII.39.549/2021/4., Kf.VII.40.550/2021/4., Kf.VII.40.556/2021/4., Kf.VII.45.018/2021/4.) is akként foglalt állást, hogy a körzeti megbízott és a járőr beosztás nem egyező, hanem egymástól különböző beosztások. A felperes a munkáltató utasítása alapján ugyan esetenként köteles volt ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó járőrszolgálati feladatokat is – ezzel összefüggésben a munkaköri leírás hivatkozott rendelkezése az irányadó –, ugyanakkor e feladatok tartós ellátása nem maradhatott ellentételezés nélkül.

[23] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint nem vitásan a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés]. A felperest nem mentesítették eredeti beosztásából eredő feladatai ellátása alól, ezért a keresettel érintett időszakban felperes a beosztásához tartozó feladatok ellátása mellett, az alperes utasítása szerint egyes napokon a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként.

[24] Miként a másodfokú bíróság és a Kúria is számos határozatában leszögezte, az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A következetes bírói gyakorlat szerint „[a] munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását” (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4.; Kf.VII.45.117/2022/4.).

[25] A fentiek alapján helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen

nem építhet be. A Kúria korábbi, szintén közzétett határozataiban (Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.VII.45.155/2021/6.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. A megbízási díjra jogosultság tekintetében nem annak van jelentősége, hogy a felperes elméleti felkészültsége, valamint szakmai ismeretei és tapasztalatai őt ténylegesen alkalmassá tették-e ezen, a kapitányságvezető utasításából fakadó feladatok ellátására, illetve az általa ténylegesen végrehajtott feladatok többletmegterhelést jelentettek-e a számára, vagy aránytalan sérelmet okoztak-e, hanem kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a körzeti megbízotti beosztásához tartoztak-e. Amennyiben a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[26] Az elsőfokú bíróság – a KMB szabályzat és BMr1. rendelkezéseire figyelemmel – okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a körzeti megbízott és a járőr (járőrvezető, járőrparancsnok) különböző beosztásoknak tekintendők, melyek egymástól eltérően meghatározott munkaköri feladatait külön-külön utasítások foglalják össze. A KMB Szabályzat és a járőrök tevékenységét szabályozó, a Járőr és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) között nincs jogi kapcsolat, a KMB szabályzat nem utal vissza a Járőrszabályzat tartalmára, azaz a körzeti megbízotti beosztás keretein belül nem rögzít járőrfeladatot. A két beosztás elsőfokú bíróság által elvégzett helyes értelmezése és elhatárolása figyelembevételével az is megállapítható, hogy azok tartalma és célja eltér egymástól: a körzeti megbízott a helyi rendőrséget képviseli, jellemzően kapcsolattartáson és megelőzésen alapuló feladatorientáltsággal, a járőr a bekövetkezett bűncselekményekre, szabálysértésekre reagál.

[27] A felperes által végzett járőrszolgálati feladatok tehát, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. Az alperes helytállóan hivatkozott ugyan arra, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, de nem állította és nem bizonyította – a felperes állításával és kimutatásával szemben –, hogy a felperes beosztása a szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető ugyanis köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelme vett jogszabályi rendelkezések és egyéb szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok (KMB Szabályzat és a Járőrszabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett, azokat nem ismétli meg.

[28] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24., valamint 2. pont b) - c) pontja, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.). A munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló

tagja hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4.).

[29] A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A kúriai joggyakorlat (Kf.VII.45.005/2022/4., Kf.VII.45.007/2022/4.) foglalkozott már a perbeli esetben is felmerült különleges jogrendi időszak kérdésével, amelyben elfoglalt jogi álláspontól a másodfokú bíróság sem kíván eltérni, eszerint a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenységére is jár megbízási díj. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások az érintett rendőr eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot.

[30] Az alperes a fellebbezésében hivatkozott Hszt. 71. § (5) bekezdésének megsértésével összefüggő indokolása hiányában a Fővárosi Ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódott; önmagában a jogszabályhely megjelölése nem teremt lehetőséget arra, hogy a felek között felmerült vitás kérdésekben elfoglalt bírói álláspont jogszerűsége, valamely jogszabály alkalmazhatósága, vagy értelmezésének helyessége a jogorvoslati eljárásban vizsgálható legyen. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.45.155/2021/6.; Kf.VII.45.115/2022/4.) megállapította azt is, a KMB Szabályzat szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, ezért annak 15., 21. pont c) – d) alpontja és 27. pontjai megsértésére hivatkozás önmagában fellebbezésre nem ad alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés].

[31] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109.§ (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[32] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdésére és 3. § (5)-(6) bekezdésére figyelemmel a pertárgyértékhez igazítottan, 24.700 forintban állapította meg.

[33] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdésébe szerint számított 78.847 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[34] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. június 21.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
-----------------------	--------------------------------------	-----------------------------

a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró
---------------------------------	------	------